

VAS ÉS FÉM MUNKÁS

Foia oficială a Uniunii Muncitorilor în Fer, Metal și Chimică din România || A româniilor vas, fém és vegyipari munkások országos szövetségének hivatalos közlönye

TELEFON: 4-50-13

Apare la 1 ale fiecărei luni // Megjelenik minden hó elsején
Redactor responsabil: RUSU SIMION

Redacția și Administrația:
BUCUREȘTI VI, STRADA CAZĂRMEI No. 1

Megjelent a munkások, magántisztviselők és kisiparosok szakmai szervezeteinek elismerésére és működésére vonatkozó törvény

Az érdekelt munkások és magántisztviselők, valamint a kisiparosok részéről is már hónapok óta élénk figyelemmel és — mi tagadás — némi aggodalommal is várt törvény végre napvilágot látott.

Az új törvény különösen a munkások, magántisztviselők és kereskedelmi alkalmazottak eddigi szervezkedési formáját teljesen megváltoztatja. A régi szakszervezeti törvény egyes rendelkezéseit az új törvény is magában foglalja. Mint például a régi törvényben foglalt olyan alapvető rendelkezéseket, amelyek biztosították a szabad szervezkedési és önrendelkezési jogot, ezeket az új törvény is figyelembe vette. Ennek a jelentősége abban domborodik ki, hogy minden munkásnak vagy tisztviselőnek szabad akaratára és elhatározására bízva a törvény, hogy tagja legyen-e a szakmai szervezetnek vagy sem. Tehát nincs kötelező szakmai szervezet. A szabad szakmai szervezkedés lényege megtalálható a törvényben. A másik körülmény, ami szintén a szabadakarat és önrendelkezési jog gyakorlásának egyik előfeltétele, hogy szabadon választhatja meg minden szakmai szervezet a vezetőség tagjait, azzal a megszorítással, hogy míg a szakmai szervezetnek minden 18 évet betöltött ipari szakmunkás tagja lehet, addig vezetőségi tagnak csak a 30 éves korhatárt elért egyének választhatók meg.

A szakmai szervezetek alakulásának céljaként az új törvény is nagyjában ugyanazokat határozza meg, mint a régi törvény. Már a törvény első fejezetének első cikke úgy szól, hogy: „A szakmai szervezetek célja tanulmányozni, megvédeni és kifejleszteni a szakmai érdekeket anélkül, hogy jövedelmek felosztására törekedjenek.” A munkásszervezkedésnek eddig is az volt a célja, hogy a munkásérdekeket megvédi. A jövedelmek felosztására pedig nem is törekedett, mert hiszen az nem lehet célja egyetlen komoly társadalmi intézménynek sem, csupán az, hogy az emberek kifejtett munkájuk után olyan életszínvonalon élhessenek, amely megfeleljen a modern élet követelményeinek. Tehát a törvényben e tekintetben leszögeztetett célok azonosak a munkásosztály érdekeivel. Az aztán a jövő kérdése, hogy mit és mennyit lehet megvalósítani a közös célokból.

Ugyancsak az első cikk 3-ik bekezdése aziránt is intézkedik, hogy a szakmai szervezetek működésüket a nemzet magasabb érdekeinek tiszteletben tartása mellett fejthetik ki és nemzetközi jelleggel bíró szervezetekhez nem tartozhatnak, vagy azok kongresszusain nem vehetnek részt a Munkaügyi Minisztérium engedélye nélkül. Ez nem új dolog, mert a gyakorlati életben eddig is így volt. A régi szakszervezetek, amikor a munkásság gazdasági, kulturális és szociális érdekeinek előbbvitelért küzdöttek, egyúttal a nemzet érdekeit is szolgálták, hiszen a munkásosztálynak épügy, mint minden más társadalmi osztálynak, érdeke az ország és a nemzet előhaladása és felvirágzása.

Mi, a szervezett munkásság olyan nemzetközi kapcsolatokat, amely országunk és nemzeti érdekeinkkel ellentétben lettek volna, nem is tartottunk fenn a múltban és nem tartunk a jövőben sem, még akkor sem, ha e tekintetben törvényintézkedés nem volna. Mi országunkat jobban becsüljük, mint-hogy annak árulói válnánk. Külföldi kongresszusokon ha résztvettünk, ott is csak emeltük az ország tekintélyét és becsületét. Ez volt a célunk. Az új törvény szelleme ebben az értelemben halad, ami azonos a szervezett munkásság eddig is követett felfogásával.

Az új törvény tartományokra osztja a szakszervezeteket, azonban lehetőséget ad, hogy a tartományi szervezetek szintén egyetlen szövetségben tömörüljenek. Bizonyos mértékben bár decentrali-

zálja az eddig egységes központi vezetés alatt működött munkásszervezeteket, azonban ez semmi tekintetben nem akadályozza a munkásságot az ő szervezkedési akaratában.

Tulajdonképpen ez az új forma az, ami tényleg új és szokatlan a mi részünkre, amit meg kell szokjunk. Ennek ellenében kizárólagos jogokat biztosít a törvény a szakmai szervezeteknek a múlttal szemben.

A törvény által biztosított ezen jogok útján azonban csak annyi előnyökkel realizálhat a munkásság a maga részére, mint amilyen mértékben kivészi a részét a szakmai szervezetek kereteinek kitöltéséből. Az új szakmai szervezeteknek erőteljes élete kell kölcsönözni azáltal, hogy nagyszámban tömörül a munkásság ezekben a szervezetekbe, máskülönben a biztosított jogok papíron fognak maradni. A jog csak addig hatásos, amíg élnek vele; a jelen törvényben biztosított jogok is csak úgy lesznek áldásosak, ha a munkásság szervezkedik és szervezetein keresztül élni fog a jogaival.

Annyi bizonyos, hogy a munkásság, mint ahogy tiszteletben tartotta a régi szakszervezeti törvényt, amellyel megvolt elégedve, úgy tiszteletben fogja tartani az új törvényt is. A fontos az, hogy társadalmunk többi tényezői is tartsák tiszteletben. A törvény negyedik fejezetének 5-ik cikke azt mondja, hogy a szakmai szervezet alapszabályainak tartalmaznia kell annak az elismerését, hogy „a szakmai szervezetek a nemzetgazdaság egyéb tényezőivel együtt aktív közreműködési tényezőként képeznek.” A munkásosztály csak megelégedését fejezheti ki, ha a szakmai szervezetei révén ilyen elismerés illeti meg. Ehhez azonban hozzá is kell segíteni a munkásságot. Szabad mozgási és szervezkedési lehetőséget kell biztosítani, hogy tartalmat kölcsönözzen a szakmai szervezeteknek. A törvény jogokat és kötelezettségeket ír elő a szakmai szervezeteinek és azok vezetői részére, amit csak úgy tudnak teljesíteni, ha azok teljesítéséhez a lehetőség is biztosítottatik.

Mint-hogy az új törvény részleteiben is érdekli a munkástársakat, ezért itt közöljük a törvény teljes szövegét, hogy annak minden pontját teljesen megismerhessék a szaktársak.

I. FEJEZET

A szakmai szervezetek alakulása és célja

1. cikk. A szakmai szervezetek célja tanulmányozni, megvédeni és kifejleszteni a szakmai érdekeket, anélkül, hogy a jövedelmek felosztására törekedjenek.

A szakmai érdekek természetüknél fogva ipari, kereskedelmi, mezőgazdasági, technikai, gazdasági, kulturális és szociális vonatkozásúak.

A szakmai szervezetek működésüket csak nemzeti alapon, a nemzet magasabb érdekeinek tiszteletben tartása mellett fejthetik ki. Nemzetközi jelleggel bíró szervezetekhez nem tartozhatnak vagy nemzetközi kongresszusokon vagy megnyilvánulásokon nem vehetnek részt a Munkaügyi Minisztérium külön engedélye nélkül.

2. cikk. A szakmai szervezetekben való tömörülés joga, a jelen törvény feltételei mellett az alábbi kategóriákba tartozó, ugyanazon, hasonló vagy összefüggő foglalkozást űző fizikai személyeknek ismertetik el:

- munkásoknak
- a magántisztviselőknek
- a kisiparosoknak

Senki sem kötelezhető, hogy akarata ellenére tagja legyen, avagy megszűnjön tagja

lenni valamely szakmai szervezetnek.

3. cikk. Ez a jog kiterjed az összes állami, megyei, községi, saját kezelésben dolgozó közintézmények munkásaira is.

II. FEJEZET

A jogi személyiség elismeréséről

4. cikk. A szakmai szervezet jogi személyiségének elismerését a Munkaügyi Tanács véleményezése alapján a Munkaügyi Minisztérium javaslatára királyi dekrétum mondja ki.

5. cikk. A szakmai szervezetek egységesek. Vegyes szakmai szervezeteket alakítani nem lehet.

6. cikk. Minden elismert szakmai szervezet területköre, a jelen törvény alapján, a tartomány.

A tartomány keretén belül egy és ugyanazon szakmából csak egy szakmai szervezet jogi személyisége ismerhető el.

A szakmai szakszervezetnek azonban lehetnek al csoportjai a tartomány keretébe tartozó fontosabb központokban.

Ezek az al csoportok csak akkor gyakorolhatják a képviseltes jogát, valamint a jelen törvény által nyújtott jogokat, ha erre a szakmai szervezettől meghatalmazást kapnak.

7. cikk. A jogi személyiség elnyerése céljából a szakmai szervezet a következő feltételeket kell teljesítse:

a) A munkások szakmai szervezete a kerületben dolgozó egyszakmájú munkások legkevesebb 1/10 részét kell magába foglalja, önkéntes belépés alapján.

b) A kisiparosok szakmai szervezete, önkéntes belépés alapján, az illető kerületben levő ugyanazon szakma kisiparosainak legkevesebb 1/10 részét kell magába foglalja. Munkás, magántisztviselő vagy kisiparos szakmai szervezet alapító tagjainak száma semmi körülmények között sem lehet 30-nál kevesebb.

Ha az illető kerületben bizonyos kategóriához tartozó szakmából nincs meg az a szám, amelyet a törvény egy szakmai szervezet megalakítására előír, az ilyen kategóriába tartozó személyek csatlakozhatnak ahhoz a szakmai szervezethez, amely az illető szakmával legjobban hasonlatos. Ők külön csoportokat alkothatnak, de minden tekintetben a szakmai szervezet fennhatósága alá tartoznak. Ebben az esetben a szakmai szervezet, címét „összefüggő szakmák” kifejezéssel bővíti ki.

II. A szakmai érdekek megvédésén kívül a szakmai szervezetek tagjaik erkölcsi és hazafias nevelésével is foglalkoznak.

III. A szakmai szervezetek vezetői román állampolgárok kell legyenek, polgári és politikai jogokkal, akiknek tiszteletreméltósága, képessége és hazafias érzése zálogát képezi a szakmai szervezet tevékenysége irányításának és fejlődésének.

8. cikk. A vezetők vagy az alapító okmányban felsorolt alapító tagok különleges megbízottja kell, hogy a jogi személyiség elismerése iránti kérvényt a Munkaügyi Minisztériumhoz benyújtsa.

A kérvényhez csatolandó:

a) Az alakításról szóló jegyzőkönyv és alapszabályok eredetije, valamint ezek két-két hitelesített másolata.

b) A vezetőség névsorjegyzéke, nemzetiség, lakcím és foglalkozás feltüntetésével.

c) Az alapító tagok névsorjegyzéke, azok címé-

nek, foglalkozásának és állampolgárságának megjelölésével.

Az vagy azok, akik a jogi személyiségről szóló kérvényt benyújtják, a felterjesztett akták tartalmának őszinteségéért felelősek, a törvény 42. cikkében foglalt büntető intézkedések terhe alatt.

9. cikk. A jogi személyiség iránti kérvényt a Munkaügyi Minisztérium véleményadás vegett átteszi a Munkaügyi Tanácshoz.

A Munkaügyi Tanács a kérést bevizsgálja, felvilágosítja vagy az iratok kiegészítése céljából megidézheti az alapító tagokat vagy ezek meghatalmazottját, kikérheti a többi minisztériumok, szakkamarak, ezek szövetségének vagy más hatóságoknak a véleményét.

A Munkaügyi Tanács kérheti az alapszabályok és alapító okmány módosítását, ha ezek nem felelnek meg a törvényes kereteknek. A Munkaügyi Tanács véleménye nemcsak a törvényes intézkedések betartására terjed ki, hanem arra is, hogy politikai, gazdasági és társadalmi szempontból időszerű és hasznos-e a szakmai szervezet jogi személyiségének megadása.

10. cikk. A jogi személyiség elismeréséről szóló királyi dekrétumot a Munkaügyi Minisztérium az alapító okmánnyal és alapszabályokkal együtt a Hivatalos Közlönyben közzéteszi.

III. FEJEZET

A jogi személyiség elismerésének hatása

11. cikk. A jogi személyiséget nyert szakmai szervezet:

a) kizárólagos jogot nyer az igazságszolgáltatás előtt való megjelenésre, akár mint közvetlenül érdekelt, akár mint csatlakozott fél, nemcsak azokban az ügyekben, amelyek személyét vagy vagyonát érintik, hanem azokért a tényekért is, amelyek annak dacára, hogy úgy tekintenek, mint a törvényből, szabályrendeletekből, kollektív egyezményekből vagy másként származó, a tagok egyéni jogain esett sérelem, de mégis kapcsolatban vannak a szakma gyakorlásával és a tagok összességének érdekeivel;

b) kizárólagos joga van, hogy a tagok sorából kiválasztott képviselőket jelöljön a Munkakamarákba, a Társadalombiztosító és ennek fiókjai igazgatótanácsaiba, továbbá kiküldötteket, bizottságokat nevezhet ki joghatósági, valamint bármily más köz- és magánintézményhez, ahol a szakmai érdekeket képviselni kell;

c) kizárólagos joga van kollektív munkaszerződéseket kötni;

d) küldötteket kijelölni a békéltető és döntőbírói tárgyalásokra, valamint bármely más konfliktusok esetében, amelyek egy vagy több vállalatnál az ő működési területén keletkeztek és a hozzátartozó szakmát érintik, azzal a feltétellel, hogy azoknak legalább fele az illető vállalat vagy vállalatok alkalmazottja legyen;

e) kizárólagos joga van, hogy akár egyéni, akár közösen tagjai javára és ezek nevében kollektív vagy egyéni egyezményekből származó pert indíthasson;

f) joga van kiküldötteket jelölni akik a Munkaügyi Minisztérium közegeit, felügyelet esetén követhetik mindabban ami a munkavédelmi és munka szervezési törvények és rendeletek alkalmazását, a munka egyezmények és a gyári rend betartását illeti, azonban csak azon esetekben, amikor a munkaadók kiküldöttjei is résztvesznek a felügyeletben. Az esetben, ha a munkaadók kiküldöttjei nem vesznek részt, a felügyelet megtörténhet csak munkáskiküldöttek részvétele mellett is;

A d) és c) pontokban foglalt hatáskör, csak a munkások szakmai szervezetét illeti meg.

g) joga van, hogy egyedül, más szakmai szervezetekkel, a szakkamarákkal vagy a Munkaügyi Minisztériummal karöltve szakmai utbagazító, előkészítő, és a nemzeti munkát védő intézményeket létesítsen.

12. cikk. A jogi személyiséggel bíró szakmai szervezet, amennyiben az alapszabályok kimondják és azzal a határozott feltétellel, hogy jövedelmeket a tagjai között szét ne osszon, jogosult:

a) a szakma üzésére szükséges bármilyen tárgy megvételére és a tagok között való viszonteladására, bérbeadására, kikölcsönzésére, ugymint: nyersanyagok, gépek, eszközök, szerszámok stb.

b) elraktározni a tagok munkatermékeit, eladni vagy megkönnyíteni a termelt áruk eladását, továbbítás értesítés, hirdetés csoportos szállítás és rendelések által, valamint bármely más eszközök igénybevételével, anélkül, hogy az eladások műveletét saját nevében vagy saját felelőségére eszközölné;

c) hogy alakítson és vezessen, tagjainak érdekében gazdasági intézményeket, termelő és fogyasztási szövetkezeteket, vagy társadalmi jelleggel bíró intézményeket, kölcsönös segélyezési pénztárakat, amely intézményeknek külön könyvelési rendszerüknek kell hogy legyen.

d) tagjai kulturális és tehnikai nevelésére és a szakmai érdekek védelmezésére közleményeket sajtótermékeket nyomtathat és adhat ki.

13. cikk. A jogi személyiséggel bíró szakmai szervezet a törvény 12. cikkének rendelkezései szerint elnyerhet bármilyen ingó vagy ingatlan vagyont, akár díjmentesen, akár pedig megterhelés jogcíme alapján.

14. cikk. A szakmai szervezet által a jelen törvény föltételei alapján elnyert ingó vagy ingatlan vagyon, semmilyen ok miatt le nem foglalható, ha ezek az ingó vagy ingatlanok, a szakmai szervezet tagjainak gyűlési, könyvtári vagy pedig szakmai tanfolyamok céljait szolgálják, kivételt képezvén a kiváltságos adósságok, az előbb létező jelzálogkölcsönök, valamint az államadókból származó adósságok.

IV. FEJEZET

Az alapszabályokról

15. cikk. A szakmai szervezetek alapszabályai kötelezőleg magukba kell foglalják:

1. A szakmai szervezet elnevezését és célját.

2. A fő székhelyét és esetleg alcsoportjainak székhelyét.

3. Kezdő vagyonát, ennek mennyiségét, összetételét, valamint a járulékokat.

4. Nyilatkozatot az alkotmány és törvények tiszteletben tartásáról, kifejezet lemondást bármilyen külső és belső formájú olyan tevékenységről, amely az állam érdekeivel ellentétes.

5. Elismerését annak a ténynek, hogy a szakmai szervezetek a nemzetgazdaság egyéb tényezőivel együtt aktív közreműködési tényezőket képeznek.

6. A tagok felvételének módjait és feltételeit, ezek jogait és kötelezettségeit, a kizárási eseteket és a kizárási eljárás módjait.

7. Az alcsoportok megalakításának, működésének szabályait és ezek hozzájárulását a szakmai szervezet költségeihez, mely hozzájárulás semmi esetre sem haladhatja meg a minden alcsoport által beszédett járulékok összegének 70%-át.

8. A vezető és ellenőrző szervek megválasztásának módjait és ezek hatáskörét, valamint a segélyek engedélyezésének szabályait.

V. FEJEZET

A vezető szervek

16. cikk. A szakmai szervezet vezető szervei:

a) a közgyűlés;

b) az igazgatótanács.

17. cikk. A közgyűlés a szakmai szervezet legmagasabb szerve. A közgyűlés azon tagok összességéből tevődik össze, akik járulékaikkal nincsenek hátralékban.

18. cikk. A közgyűlés összehívandó:

a) az alapszabályokban meghatározott esetekben;

b) amikor a szavazásra jogosult tagok $\frac{1}{3}$ -e azt írásban kéri, kimutatva a közgyűlés összehívásának célját.

19. cikk. A közgyűlés összehívását a szakmai szervezetek főszékhelyén, vagy alcsoportjainak székhelyén az elnök, ennek távolléte vagy akadályoztatása esetén az alelnök rendeli el.

Ha a közgyűlés összehívásával felruházottnak vagy helyetteseiknek már nincs meg ez a minőségük, távol vagy akadályozva vannak az összehívás munkájában, valamint azokban az esetekben is, amikor ha meg is van a minőségük, de az összehívást megtagadják, ha az alapszabályok és alapító okmány ilyen tekintetben nem rendelkeznek, a szakmai szervezet körzetében lévő törvényszék főnöke

vagy elnöke felhatalmazhatja a Munkaügyi Minisztérium kiküldöttjét arra, hogy a közgyűlést összehívja, azon elnököljön és a hozott határozatokat jegyzőkönyvbe foglalja.

20. cikk. A közgyűlés nem tárgyalhat más ügyeket, mint azokat, amelyek a közgyűlés összehívásának tárgyát képezték, szigoruan betartva a jelen törvény elveit.

Semmisnek tekintetnek azon ügyekben hozott határozatok, amelyek nem képezték a közgyűlés összehívásának napirendjét.

21. cikk. A közgyűlés határozatképes, ha a 17. cikkben említett tagok számának összességéből felénél eggyel több jelen van, vagy magát képviselteti.

A határozatok a jelenlévő és képviselt tagok szótöbbségével hozatnak.

Ha az első összehívás alkalmával nem jönnek össze a tagok az első bekezdésben meghatározott számban, a közgyűlés hivatalból elhalasztandó a következő nap ugyanazon órájára, amikor is a tagok számára való tekintet nélkül megtartandó, nem lévén szükség újabb meghívó kibocsátására.

22. cikk. A közgyűlés hatáskörébe tartoznak mindazok az ügyek, amelyeket az alapszabályok nem tartanak fenn a vezetőség és ellenőrzőbizottság részére.

Különösen a következők tartoznak a közgyűlés hatáskörébe:

a) A tagokra kirovandó szolgáltatások és járulékok meghatározása;

b) a tagok felvétele és kizárása;

c) az igazgatótanács és ellenőrzőbizottság megválasztása és ezek hatáskörének megállapítása;

d) az évi zárszámadás és a mérleg ellenőrzése és jóváhagyása;

e) az igazgatótanács felmentvényének a megadása;

f) új alcsoportok felállítása;

g) ingó vagy ingatlan vagyon elnyerése díjmentesen vagy megterheléssel;

h) az alapszabályok módosítása;

i) a szövetséghez való csatlakozás;

j) más szakmákkal való egyesülés;

k) a szakmai szervezet felszámolása vagy feloszlata.

Hogy a közgyűlés ama határozatait, amelyek a g), h), j) és k) betűk alatt felsorolt ügyekre vonatkoznak, végrehajtó erővel bírjanak, a Munkaügyi Minisztérium előzetes jóváhagyása szükséges, amely célból a miniszter kikéri a Munkaügyi Bizottság véleményezését.

23. cikk. A közgyűlés által megválasztott igazgatótanács 7 tagból áll, akik a szakmai szervezet tagjai.

Az igazgatótanács képviseli a szakmai szervezetet az igazságszolgáltatás, a hatóságok előtt és harmadik személyekkel szemben.

Az igazgatótanács kijelölhet saját kebeléből egy vagy több személyt erre a célra.

24. cikk. Az igazgatótanács tagjai román nemzetiségűek kell legyenek, akik 30-ik életévüket betöltötték és legalább 3 évig ténylegesen kell vagy kellett azt a foglalkozást üzniük, amely a szakmai szervezet kategóriájába tartozik. Teljes polgári és politikai jogokkal kell rendelkezzenek és büntettek vagy a következő bűncselekmények miatt elítélve ne legyenek: bizalommal való visszaélés, közpénzek elsikkasztása, szélhámosság, hamisítás, lopás, bűnpártolás, megvesztegetés, pénz- vagy bélyeghamisítás és lefoglalás alatti tárgyak eladása miatt.

25. cikk. Az igazgatótanács saját kebeléből választja meg az elnököt, alelnököt, titkárt és pénztárnokot.

VI. FEJEZET

Az ellenőrzés.

26. cikk. Az ellenőrzőbizottság 3-5 tagból áll, akik közül az egyik könyvszakértő kell legyen és aki az illető tartomány meghatalmazott könyvelői testületének névjegyzékéből jelölendő ki.

27. cikk. A munkaügyi minisztérium a szakmai szervezetek működése fölött általános és állandó felügyeleti joggal rendelkezik.

Ennek a felügyeletnek a célja egyrészt, hogy a szakmai szervezetek működése és adminisztrációja az alkotmány, a törvények és az alapszabályok rendelkezései szellemében történjen, másrészt pedig, hogy ezek ne fejtsenek ki működést az erkölcs, a közrend és az ország biztonsága ellen.

Ezt a felügyeletet a Munkaügyi Minisztérium közegei gyakorolják, akik résztvehetnek a közgyűléseken és az igazgatótanács ülésin.

VII. FEJEZET

A tagok és a szakmai szervezet közötti és a szakmai szervezet és harmadik személyek közötti viszony

28 cikk. A szakmai szervezet és ennek tagjai között fennálló viszonyt az alapszabályok határozzák meg.

29. cikk. A szakmai szervezetnek tagjai lehetnek román vagy idegen állampolgárságu fizikai személyek, akik a szakma mesterségét űzik és betöltötték 18-ik életévüket.

Tagjai lehetnek azok is, akik átmenetileg munka nélkül vannak, de akik a szakmai szervezetbe való belépés előtt legalább egy évvel dolgoztak az illető szakmában.

A tagok felvételét vagy kizárását sürgős esetekben kimondhatja az igazgatótanács, azzal a feltétellel, hogy azt a legközelebb meg tartandó közgyűlés jóváhagyja.

30. cikk. A tagok minden indoklás nélkül bármikor kiléphetnek a szakmai szervezetből, azzal a feltétellel, hogy kilépésüket legalább hat hónappal a folyó év vége előtt az igazgatótanácsnak bejelentésük.

A kilépett tag megőrzi mindazokat a jogokat, amelyek a szakmai szervezett által alkotott gazdasági és társadalmi vállalatokban megszerzett és amelyek fentartásához járulékkifizetéssel egyébként ő is hozzájárult.

A kilépett vagy kizárt tagnak semmi joga nincs a társadalmi vagyona. Az ilyen tagok járulékaikat mindaddig tartoznak meg fizetni, amíg a szakmai szervezetben voltak.

31. cikk. Valamely tag kizárását a közgyűlés indoklással módja ki, meghalgtatva az érdekelt félt is. A kizárt tag a kizárás közlésétől 5 szabadnapon belül felebbezési joggal élhet a szakmai szervezet székhelyén lévő törvényszékhez.

Bármilyen okból kizárt tag, megszűnik résztvenni a szakmai szervezet gazdasági vagy társadalmi vállalataiban.

32. cikk. A szakmai szervezet törvényes vagy meghalmozott képviselői által okozott károkért, amikor ezek törvényes vagy alapszabály szerinti kötelezettséget teljesítenek, harmadik személyekkel szemben, a szakmai szervezet felelős.

VIII. FEJEZET

A szakmai szervezet felosztása

33. cikk. A szakmai szervezet elveszti jogi személyiségét:

a) jogi személyiség elismerésének visszavonása által;

b) a közgyűlés határozata folytán;

c) a jelen törvény által meghatározott esetekben.

34. cikk. Azon esetekben, amikor megállapítást nyer, hogy a szakmai szervezet alkotmányellenes, törvényellenes és alapszabályellenes tevékenységet fejt ki, a Minisztertanács a Munkaügyi Minisztérium által — a Munkaügyi Tanács véleményezése alapján — adott jelentés következtében elhatározhatja az illető szakmai szervezet jogi személyiségének visszavonását és vagyonának felszámolását.

A jogi személyiség visszavonása és a felszámolás kimondása királyi dekrétum alapján történik, a Minisztertanács jegyzőkönyve alapján.

35. cikk. A szakmai szervezet elveszti jogi személyiségét a közgyűlés határozata folytán. Ilyen irányú határozatot a közgyűlés jelenlévő és hiányzó tagjainak 2/3-a hozhat.

36. cikk. A szakmai szervezet jogszerűen elveszti jogi személyiségét:

a) amikor a szakmai szervezet célját megvalósítani már nem lehet;

b) amikor fizetésképtelenség miatt működését folytatni nem tudja;

c) amikor az igazgató tanácsot az alapszabályok rendelkezéseinek megfelelően nem lehet megválasztani.

d) amikor a tagok létszáma a jelen törvényben előírt minimumon alul száll le.

37. cikk. Minden felosztási esetben, a főváros székhelyén működő szakmai szervezetknél a Munkaügyi Minisztérium, a vidéken székelő szakmai szervezeteknél az illető tartomány királyi helytartója felszámolót nevez ki.

A tartozások likvidálása után megmaradt netto vagyon felosztását királyi dekrétum mondja ki és annak a szövetségnek juttatja, amelynek a felosztott szakmai szervezet tagja volt, az ilyen szövetség hiányában

agyanazon kategóriába tartozó más tartományi székhelyen működő szakmai szervezetnek.

IX. FEJEZET

Szövetségek

38. cikk. Két vagy több, jogiszemélyiséggel rendelkező, egy kategóriába tartozó szakmai szervezet a jelen törvény alapján szövetségbe tönörülhet.

39. cikk. A Szövetségek a jelen törvény 7. cikkének II. III. bekezdései és a 8. cikk rendelkezéseire alkalmazkodva nyert el a jogi személyiségüket.

40. cikk. A szakmai szervezetek jogi személyiségének elnyerésére fennálló rendelkezések, amelyek a törvény 9, 10 és 15. cikkeiben foglaltatnak, valamint a felosztásra vonatkozó 32-37 cikkeiben foglalt rendelkezések alkalmaztatnak a szövetségekre is az alábbi módosítással:

a) minden egyes vagy összefüggő foglalkozási kategóriába tartozó szakmából országosan csak egy szövetség ismerhető el;

b) bármely szövetség székhelye az ország fővárosa;

c) a szövetségek alapszabályai magukba kell foglalják azokat a szabályokat, amelyek alapján a szakmai szervezetek az igazgató tanácsban, közgyűléseken képviselve lesznek, valamint tartalmazniuk kell a csatlakozás feltételeit;

d) az alapszabályokon kívül az alakuló szövetség benyújtja a csatlakozott szakmai szervezetek névjegyzékét, a csatlakozási okirat példányának egy másolatát, a csatlakozott szervezetek mindegyikének egy-egy alapszabályát és a hivatalos közlöny azon példányait amelyekben ezek jogi személyiségének elismeréséről szóló királyi dekrétum megjelent.

41. cikk. A jogi személyiséget nyert szövetségek jogköre:

a) megjelenni az igazságszolgáltatás előtt, mindazokban az ügyekben, amelyek személyt és vagyonát érintik;

b) A Munkaügyi Minisztérium megkeresésére kijelölni a küldötteket és a tanácsosokat a nemzetközi konferenciákra és kongresszusokra, valamint bármily más nemzetközi megnyilvánulásra;

c) Kijelölni a vezetőség sorából, vagy az általa képviselt szakmai szervezetek tagjai közül választott kiküldötteket, akik a Társadalombiztosító igazgató tanácsába, a legfelsőbb gazdasági tanácsban, a Munkakamarák Szövetségében, vagy bármely más bizottságban a Munkaügyi Minisztérium vagy hatóságok kérésére résztvesznek;

d) Tagjainak kulturális, szakmai képzettsége és a szakmai érdekek megvédelmezése szempontjából, közleményeket nyomtathat és adhat ki.

X. FEJEZET

Büntető rendelkezések

42. cikk. 1000 leitől 10.000 leiig terjedő pénzbüntetéssel sújtandók azok a vezetők, vagy a szakmai szervezet vagy szövetség különleges mandátummal felruházott megbízottjai, akik a jelen törvény tiltó rendelkezéseinek egyikét megszegi vagy azok, akik a törvény 8. cikkében kért adatokat az alapszabályok és alapító okmányok tartalmára valamint a vezető személyek nevére, minőségére, állampolgárságára vonatkozólag nem őszintén vallja be.

Ugyanazon büntetéssel sújtandók azok, akik elhanyagolják ama kötelezettségüket, hogy az 52. cikk által előírt rendelkezéseknek megfelelően kériék a bejegyzést és az iratok közlését a szakmai szervezetek és a szövetségek lajstromába.

43. cikk. Ha bárkiről megállapítást nyer, hogy erőszak, fenyegetés, munkába való felvétel visszatartása, elbocsátások, ajándékok, vagy igéretes által a szabad szakmai szervezkedés jogát megsérti, megakadályozva vagy kötelezve egy vagy több személyt, hogy tagja legyen, vagy kilépjen a szakmai szervezetből, 5000,— leitől 20.000.— leiig terjedő pénzbüntetéssel, 15 naptól három hónapig terjedő elzárással vagy ezen büntetés egyikével sújtandó anélkül, hogy a sértett kártalanítási joga megrövidülne.

44. cikk. A jelen törvényben foglalt pénzbüntetések büntető jelleggel bírnak és a „Munkaalap” javára fordíthatnak; fizetésképtelenség

esetén a „Codul penal” 54-ik cikkének rendelkezései alkalmaztatnak.

45. cikk. A szakmai szervezetek vagy szövetségek azon vezetői, akik a jelen törvény alapján elítéltek elvesztik jogaikat arra, hogy továbbra is ebben a minőségben működhesenek és hogy valamely szakmai szervezet vagy szövetség vezetésével vagy adminisztrációjával megbizathassanak.

46. cikk. A jelen törvényből eredő bármilyen kihágásban ítélethozatalra a szakmai székhelyen levő törvényszék, míg a szövetségeket illető kihágások tekintetében az ilfovi törvényszék illetékes.

47. cikk. Kihágásokat a rendőrhatalóságok közegei, valamint a Munkaügyi Minisztérium különlegesen megbízott közegei állapítják meg, akik közvetlenül a bíróságnak jelenthetik azokat.

48. cikk. A jelen törvény 42 és 43 cikkeinek alapján hozott büntetés végrehajtását a törvényszék a büntetés jogerőre emelkedésétől számított egy évi időtartamra felfüggesztheti azok részére, akik ellen először hoznak ilyen ítéletet. A felfüggesztés az ítéletbe foglalandó és a törvényszék belátásától függ.

Visszaesők nem részesülhetnek az ítélet felfüggesztésében és ha a visszaesés ugyanazon év folyamán történik, az elítélt az ellene hozott mindkét büntetést ki kell töltsse.

XI. FEJEZET

Átmeneti intézkedések

49. cikk. A Munkaügyi Minisztérium munkaügyi igazgatósága a jelen törvény közlésétől számított egy hónapon belül közölni fogja a foglalkozási ágak kategóriáját az egész ország területén.

50. cikk. A szakmai szervezetek és szövetségek jogi személyiségének elnyerését célzó iratok és okmányok ugy a Munkaügyi Minisztérium, mint hatóságok és bíróság előtt bélyeg- és díjmentesek. Bélyeg- és díjmentes továbbá a vagyoni állapotra vonatkozó bármily okmány.

51. cikk. A jogi személyiség megőrzése végett, azok a szövetségek, csoportok, federációk, munkás és magántisztviselői szakszervezetek, kisiparos egyesületek, amelyek a jelen törvény keltekor léteztek, az 1921 május 28.-i szakszervezeti törvény értelmében, amely módosított az 1924 február 6.-i jogi személyiségi törvénnyel és az 1927 évi apr. 29.-i jogi személyiségi törvény egyes rendelkezéseinek módosítására vonatkozó törvénnyel, vagy egyes különleges törvények értelmében kötelesek ezen időponttól számított két hónapon belül ezen törvény rendelkezéseire alkalmazkodni, amely célból kérvényt kell benyújtsonak a Munkaügyi Minisztériumhoz, a jogi személyiség jóváhagyása végett.

Mentesek ezen kötelezettség alól az erdélyi román kisiparosok egyesületei és cluji központja, amelyeknek a vonatkozó törvények alapján élvezett összes jogai érvényben maradnak, kivéve a jelen törvény 11. cikkének a, c, d és e pontjaiban foglalt jogok.

Azok a szövetségek, csoportok, federációk és szakmai szervezetek, melyeknek kérése elutasított, mint egyesületek továbbra is fennmaradhatnak, azonban nem használhatják a szövetség, csoport, federáció vagy szakszervezet elnevezést.

Az ilyen egyesületek vezetői szolidárisan és korlátlanul személyes felelősséggel tartoznak harmadik személlyel szemben az egyesület összes ténykedéséért.

52. cikk. A Munkaügyi Minisztérium egy lajstromot állít fel, az ugynevezett „szakmai szervezetek és szövetségek bejegyzési könyvét”, amelybe bejegyztetnek az összes szakmai szervezetek, munkás-, magántisztviselő- és kisiparos szövetségek, amelyek a törvény értelmében jogi személyiséget nyertek.

Ugyancsak ebbe a bejegyzési könyvbe vezetendő be az alapító okmány és az alapszabályok tartalma, továbbá a szakmai szervezetek és szövetségek társadalmi életére vonatkozó összes okmányok, valamint mindazok a módosítások, amelyek ezek összetételére, hatáskörére, a vezető szervek kinevezésére és helyettesítésére, az ellenőrzésre és felszámolásra vonatkoznak.

A szakmai szervezet vagy szövetség elnöke köteles a fentemlített iratok bejegyzésére vonatkozó nyilatkozatot benyújtani, mellékelve legkésőbb 15 napon belül a változást igazoló okmányokat.

A bejegyzésre kerülő összes iratok a „Hivatalos Közlöny”-ben közzéadók.

Bármilyen bejegyzésre nyújtott, de be nem jegyzett és a „Hivatalos Közlöny”-ben le nem közzéalt irat nem kifogásolható harmadik személy részéről. Ilyen irat harmadik személy részéről akkor kifogásolható, ha bebizonyítást

nyer, hogy más uton szerzett erről tudomást. 53. cikk. A végrehajtási utasítás a jelen törvény alkalmazási módozatairól aprólékos meghatározást ad.

54. cikk. A jelen törvénnyel ellentmondó bármilyen rendelkezések semmisnek tekintendők.

A petroseni központi műhely és a vulcani villamos üzemek kollektív szerződés ügyében elkészített memoranduma

A petroseni szénbányák igazgatósága és azok munkásai között a közelmúltban létrejött kollektív szerződés szerint, a petroseni központi műhely és a vulcani villamosüzem munkásai nem tartoznak a létrejött kollektív szerződés körébe, hanem ezek részére külön szerződés köttetik. Az új szerződés létrejöttéig azonban élvezik az összes szerzett jogukat.

Gârbovean kerületi tiltár-szaktárs az illetékes szervezetek vezetőinek bevonásával elkészítette mindkét üzem részére a memorandumot és ezeket az üzemek igazgatóságához beterjesztették. Amint ismeretes, a bányatársulat igazgatósága a múltban mindig kollektív szerződés alapján rendezte a fizetéseket és a munkafeltételeket és így remélik, hogy ez esetben is megértő magatartást fog tanúsítani a munkások igényeivel szemben. Érdekében való ez nemcsak a munkásoknak, de a termelés másik tényezőjének, tehát az igazgatóságnak is.

A petroseni központi műhely memoranduma 42 pontban foglalja össze a munkások kö-

veteléseit, úgy mint: a munkaidő, a túlórára járó %, ünnep- és vasárnapi munkaidőre járó pótlék, a fizetések megállapítása, természetbeni járandóság, pihenőszabadság stb. kérdések, amelyek mind az új szerződésalkötés alapját képezik.

A vulcani villamosüzem ügyében készített memorandum ehhez csaknem mindenben hasonló. Ebben a memorandumban a felmondási idő 1 és 6 hónap között váltakozik 1—15 évi betöltött szolgálati év szerint.

A kollektív szerződéseket 1 évi időtartamra tervezték 1938 július 1-től 1939 július 1-ig való érvénnyel.

E memorandum követeléseiben érdekelt, mind öntudatos dolgozók, akik rendíthetetlenül tudnak hitartani, ha emberségesebb életviszonyok elnyeréséről van szó.

Reméljük, hogy lapunk legközelebbi számának megjelenéséig ezek a memorandumok közben kollektív szerződéssé válnak.

A felek közötti tárgyalások jövő számunk egyik részletes beszámoló cikkének tárgyát fogják képezni.

A társadalom biztosító törvény módosítása

A Munkügyi Minisztérium bizottságot nevezett ki, amelyet a társadalombiztosító törvény módosító tervezetének összeállításával bízott meg. Az új törvénytervezet — amint értesülünk — magában foglalja az aggsági nyugdíjat is, amely a régi törvényből hiányzott. A tervezet szerint a díjfizetési osztályok módosítani fognak és természetesen, nagyobbak lesznek az eddigieknél. A régi törvény jelentős módosításokat szenved, kivéve a pénztárak vezetését, amely tekintetben semmiféle önkormányzatot nem engedélyez az új törvény sem, figyelmen kívül hagyva a munkásosztály minden alkalommal nyilvánított irányú kéréseit. A szakszervezetek ígéretet kaptak, hogy mielőtt a törvény végleges formában megjelenne, a tervezetet megküldik, hogy észrevételeiket megtehessek.

A bizottság befejezte a társadalom biztosító törvény tervezetének munkálatait és reméljük, hogy a tervezet mielőbb nyilvánosságra kerül.

A pályaválasztási tanácsadó hivatalok működése

A Munkügyi Minisztérium által Clujon, Timişoaran, Aradon és Braşov-ban létesített pályaválasztási tanácsadó hivatalok megkezdtek működésüket és megkezdődtek a pályaválasztási vizsgák olyan gyermekek részére, akik valamilyen mesterséget óhajtanak tanulni. Ezeknek a hivataloknak a célja, hogy megállapítsák a jelöltek testi és lelki képességeit, hogy azután oly mesterség megtanulására irányítsák, amelyben legjobban érvényesülhetnek.

E 4 fentebbi hivatalon kívül még újabb pályaválasztási tanácsadó hivatalok létesülnek Bucureştiben, Iaşiban, Galaşiban, Brăilában, Constanţán, Chişinăuban, Cernăuţiban, Oradean, Sibiuban, Craiován és Ploeszében.

A hivatalokat tudományos szempontból a bucareştii, iaşi és cluji pszihotehnikai intézet, valamint a cernăuţi egyetem laboratóriumának felügyelete alatt álló speciális személyzet irányítja.

Szervezkednek a bucareştii kisipari kovácsok

A kisipar legelhanyagoltabb és legelnyomottabb munkásrétege, a „kisipari kovácsok”, megindultak a szervezkedés útján. Széjjel-szórva a város egész területén, mintegy 200 munkaadónál dolgozó kovácsok szervezkedése nem könnyű munka, de a nehézségek és a munkaadói önkényeskedések dacára halad előre és fejlődik.

Egyes munkaadók már megkezdtek az elbocsajtását azoknak, akik a műhelyekbe bevitték a szervezkedés gondolatát, azonban ezzel az eljárással a megkezdett utról a kovácsmunkásokat letéríteni nem lehet.

A kovácsmunkások szeptember 25-iki gyűlése 9 tagból álló szervezőbizottságot választ-

tott, melynek tagjai a következő szaktársak lettek: Szántó Károly, Gödri Ferenc, Oláh Imre, Szentés József, Szilágyi Kálmán, Bőjthe Gergely, Tima Dénes, Szilveszter Imre és Kovács Lajos. A szervezőbizottság elnökének Szántó Károly szaktárs lett megválasztva.

A gyűlés határozott az ügyben is, hogy a vasárnapi munkaszünet, fizetéses szabadság, 8 órai munkaidő és túlórák díjazása tekintetben erőteljes akció induljon meg.

A kisipari kovácsok munkaadói, akik nagyrésze Erdélyből telepedett ide, még mindig láncravert rabszolgának tekintik munkáikat.

E kategóriához tartozó munkásság nem ismeri a 8 órai munkaidőt, a vasárnapi munkaszünetet, a fizetéses szabadságot és az emberibb munkabérek.

A munkások nagyrésze nyomoruságos éhbérek mellett dolgozik. Munkaviszonyaik olyanok, hogy a mester kosztot is ad, talán lakást is, a pincének vagy padlásnak valamelyik sarkában. Ezt nevezik ők lakásnak!

A kovácsmunkások öntudatra ébredése jelenti azt, hogy ők is emberi munkafeltételekkel és munkabérekkel akarnak élni. Ennek a törekvésnek a jegyében indult meg a harc és szervezkedés.

Munka és jókedv („Muncă și voe bună”)

A Hivatalos Közlöny 1938 szeptember 5-i 205. számában megjelent a Munkügyi Minisztérium rendelete, amely a „Munka és jókedv” akciójának megszervezését célozza. E célból bizottságokat alakítanak, amely bizottságok a 10 tartományi székhelyen és olyan helységeken működnek, amelyeknek fejlett gazdasági élete és jelentékeny számu ipari, kisipari és kereskedelmi munkásai vannak.

A bizottságok összetétele a következő:

Elnök: a munkügyi felügyelő,
egy nagyipari munkaadó,
egy kereskedő munkaadó,
egy kisipari munkaadó,
egy kereskedelmi alkalmazott és
két alkalmazott a nagy- és kisiparból.

Azokban a helységeken, ahol nincs munkügyi felügyelő, a bizottság elnökét a munkügyi felügyelő nevezi ki.

A bizottság hatásköre:

1. A szabad idő felhasználása kérdésének ismeretése a munkaadók és alkalmazottak körében, valamint a terep előkészítése az akció megkezdése érdekében.

2. Végrehajtása azoknak az intézkedéseknek, amelyeket a minisztérium e tekintetben tesz, és együttműködés az irányu megnyilvánulásokban a siker érdekében.

Felkérjük szervezeteink vezetését, hogy a munkügyi felügyelők által kérendő kiküldötteiket idejében nevezék be a bizottságokba.

Felhívás

Oradea vasmunkásaihoz!

Vasmunkás Szaktársak!

Sorainkban olyan kérdések váltak égetővé, amelyek csak a legnagyobb válságok idején mutatkoznak - sajnos - a munkások kárára.

Oradea városában, ahol a munkás szervezet és egység mindenkor példa volt a többi városok előtt, most éppen az ellenkező helyzet foglalja el és a legnyavajásabb munkásbetegségbe esett, az öntudat hiányán alapuló nemtörődömségbe.

Az előző években dúló általános gazdasági válság, mely egyetlen iparágat sem kímélt meg maga után vonta a munkásság ételnívójának lesülését, igényeinek redukálását. A hiányosan dolgozó munkásság egységét elveszítve nem tudott ellentámaszkodni a két oldalról jövő ellenségnek, még pedig egyes munkás szervezetek árulásainak és a tőke torpedózásainak.

Olyan jelszavak hódítottak teret, amik jók voltak hogy egyes emberek bele szédüljenek és tömegesen ne higgyenek a munkás szervezetek történelmi szerepébe; ellenben öibe tett kezekkel várják a sült galambot.

A történelmet és benne az igazságot nem lehet megcsalni; a példa itt van. Mindazokkal a magasabb és kisebb hivatalnok „urakkal” akarták kenyerüket megvédeni, akiknek - tudjuk jól - tányérjuk a kapitalisták előszobájában van.

Ilyen szellem sugálhatta meg csak, hogy olyan vezetője legyen a munkásságnak, aki mester volt és a legötrombában játszották ki a munkásság jogait, amiben a mester urnak nem csak egy része volt a munkások megszervezésének szabatosításával.

Bárki fogalmat alkothat arról, hogy milyen eredménnyel végződhetnek azok a bérmozgalmak, amelyeket a kapitalisták lakájai vezettek le.

A „Phöbus” vasöntőde és gépgyár 1935-ben levezetett mozgalma, amikor a gyár felvált halmozva munkával. 3 hetes sikertelen mozgalom után kényszerítették a munkásságot, hogy egyezzenek meg. Azzal a mesével ijesztették, hogy aki most nem veszi fel a munkát, az már az állam ellensége. Pedig a munkásság nagy többsége a sztrájk tovább folytatása mellett szavazott, de mégis ezeknek az uraknak parancsára abba kellett hagyni és így a legerősebb konjunktúra idején csak jelentéktelen részlet eredménnyel végződött.

A rákövetkező évek szerződése sem volt eredményesebb, egyik évről a másikra ígérték, hogy majd a „jövőre” gyűjtjük az erőnket.

Igy ér el a munkásság 1938 márciusáig, amikor a „Phöbus” vasöntőde szerződése lejárt, már hónapokkal ezelőtt azzal csalogatták a munkásságot a gyár lakájai, hogy csak annak kötnek kollektív szerződést, aki náluk szervezkedik. Most már „lehangerejük” a munkáltatót - mondták - mert az árak 40%-al emelkedtek. Ez alkalommal is a munkások húzták a rövidebbet. Egy mester aspiráns tárgyaló bizottsági tag, végigjárta a munkások lakásokat, megfélemlítve a szaktársak feleségeit hogyha férjük harcba lép, ki fogják dobni a gyárból, mert kisebbségiek és román elemekkel fogják pótolni.

Ezért tartjuk szükségesnek fölvilágosítani vasmunkás szaktársainkat, hogy lássák meg mit jelent az, amikor ezek az ilyen sokat ígérő munkásapostol urak veszik a kezükbe a munkásság sorsát. Hiába van kollektív szerződés a „Phöbus” gyárban, az árakat úgy török le, ahogyan azt jónak lássák.

Nem lehet tehát a helyzeten csodálkozni ha tudjuk hogy a munkásvezetői tisztségre felkapaszkodott urak, a magok hitvány egyéni érdekeiket tartás szem előtt.

A munkaadók által alakított szervezet titkára a vízműveknél helyezkedett el, a jéggyár igazgatói állásába. De az elnök ur sem maradt el, mert ő is feljutott a bakancsgyár igazgatói székébe. És hogy a triumvirátus teljes legyen, meg kell emlékeznünk az alelnök ur előmeneteléről is, aki mint a munkakamara mindenhatója, gyönyörű szólamokat dalolt a munkásság bajairól. A végén az ő baját is orvosolták úgy, hogy ingyen kapott egy teljesen új felszerelésű üzemet gépekkel és hegesztővel.

Ilyen körülmények között világos, hogy a munkásság el kell veszítse munkafeltételei megjavítására indított harcait, mert azok aiktól védelmet vártak nem a munkásság harcának megvédését akarták.

Felhívjuk az Oradeai szaktársak figyelmét, ébredjenek ebből a mély közönyösségből, hogy a más városokhoz méltón kövessük munkás testvéreinket azon az uton, amelyen haladva kenyerünk megvédését biztosíthatjuk.

Szaktársunk végre az öndudatlan támolygással, melyből az egyetlen kivezető ut a Romániai Vas és fémmunkások szövetségébe való tartozandóság. Ez a szövetség a számos munkástömegek képviselője és a hozzá tartozó vasmunkás szervezetek nemzetiségre és vallásra való tekintet nélkül küzdenek a munkásosztály kenyeréért, a munkásnak a munkához egyenlő jogáért.

Szaktársak, harcoljatok a munkástörvények betartásáért.

Szaktársi üdvözléssel

az Oradeai Vasmunkás Szakszervezet
Vezetősége.

Kollektív gazdasági biztonság

Az 1938 évközépi vilákgazdasági helyzetet tekintve megállapíthatjuk, hogy az ilyen aggasztó. Az államok nagy részében a nemzetgazdaság stagnál vagy éppen visszaesett, minden gigászi fegyverkezés ellenére, amely egyformán, sőt még liktetőbben folytatódik mint eddig. Közel egy éve Amerika nehézségekkel küzd, most pedig majdnem minden nagy ipari állam visszaesést könyvel el, amelyek együttvéve nem tekinthetők csupán átmeneti változásoknak. Ellenkezőleg a visszaesés általánossága azt a következtetést vonja maga után, hogy valószínűleg egy új válság első szakaszába jutottunk. Angliában, Belgiumban, Csehszlovákiában, Svájcban, Norvégiában, Hollandiában, Svédországban lassított mértékben dolgoznak, annak dacára, hogy a jelen pillanatban a visszaesés, vagy a tevékenység megfékezése még sehol sem vett olyan katasztrofális kiterjedést mint amely az amerikai Egyesült Államok közgazdaságát jellemzi. Franciaország valóságos visszaesést mutat és nem biztos, hogy ez egy újabb gazdasági fellendülésnek fog helyet adni.

Általában tehát a demokratikus államok közgazdasága veszedelmes állapotba jutott. Ezzel szemben a teljes parancsuralmi alatt levő államok statisztikája továbbra is a legnagyobb konjunkturát mutatja ki. A német konjunktúra intézet értesítője a legutóbbi negyedévi számában megállapítja, hogy: Eltekintve a Távol-Kelet helyzetétől, amely majdnem teljes egészében a kínai-japán háború jegyét viseli magán, ugyszólván csak Németország és Olaszország könyvel el a legutóbbi időkhöz gyarapodást, ami a termelést és a foglalkoztatási mértéket illeti, kivéve talán egyes mezőgazdasági államokat Európa keleti és délkeleti részén, amelyek különösen nyerne azáltal hogy a krízis ellen meglehetősen biztosított két fent említett államba exportálhatnak.

Vajjon igaz-e hogy a demokratikus államok, amelyeknek határtalan közgazdasági lehetőségek állanak rendelkezésükre és amelyek sokkal jelentékenyebb gazdasági és pénzügyi eszközöket mozgathatnak meg mint a fasiszta államok — igaz, hogy ezek az államok egy újabb krízis felé haladnak, amíg a parancsuralmi államok „biztosítva vannak a krízis ellen”? Ami csodálkozást kell keltsen az az, hogy ez a téves vélemény annyira elterjedt és olyan kedvező talajra talált, hogy mind jobban-jobban tért foglal! A világ igen könnyen hagyja magát butítani azzal az állítással, hogy Németországban és Olaszországban nincs „munkanélküliség”, hogy a közgazdaság állandó és növekedő haladást mutat, hogy nem tapasztalható válság jönlő megrázkodtatások és börzei fekete napok. És a világ könnyen elfelejti hogy ez alól a „válság elleni biztosítás” alól kiültszik a lólab, hogy a

teljes parancsuralmi által kormányzott országok népei elszegényedettek és igen alacsony életmódon kényserültek. És hogy azért „nincs munkanélküliség” mert ezeknek a parancsuralmi államoknak minden polgára köteles, — ha nem is mindig annyira nyilvánvalóan mint Németországban — a kötelező munka által olyan feltételek között munkálatokat teljesíteni, amelyek ellen föllázadna — és jogosan — a demokratikus államok közvéleménye.

Természetesen, egy parancsuralmi állam biztosított lehet a válság ellen, mert mindenkor lehet ott valamely foglalkozást találni, ha más nem, valami modern piramis építését! Annál inkább csodálkozunk kell, amikor a parancsuralmi államok éhségen, szűkségen, kényszer-munkán alapuló „krízis elleni biztosítását” úgy igyekeznek bemutatni, mint valami nagy gazdasági vagy éppen erkölcsi sikert. Ott ahol a népet a béke és szabadság kormányozza, válság fenyeget, ott pedig ahol a háború előkészítése és a dolgozók tömegének legborzalmasabb kihasználása jellemzi a közgazdaságot, ott a „válság elleni biztosítás” garanciája létezik. Soha eddig nem fordítottak még így el tényeket és valóságot.

Több hónappal ezelőtt irtunk arról, hogy a parancsuralmi államok háborút előkészítő gazdasági politikája, az autarkia (önellátás) rendszeresen arra törekszik, hogy egy újabb válság melegágyát előkészítse, hogy ez a politika készíti a többi államokat, hogy feláldozzák gazdasági, költségvetési és külgazdasági összeköttetések egyensúlyát, kényszerűségek melyeket a saját fegyverkezésük tesz szükségessé.

Ma odaértünk, hogy a legtöbb demokratikus kormány, amelyek alig vannak abban a helyzetben, hogy a fegyverkezésre megfelelő eszközöket találjanak, nem rendelkezik pénzügyi tartalékkal, hogy egy újabb válságnak elejét vehesse. Akarja vajjon a világ, akarják-e az emberek, hogy tovább is elnézzenek e tények láncolata fölött, hagyva, hogy azok az államok amelyek okai a többi országokban uralkodó nehézségeknek, élvezzék a „válság elleni biztosítást”, míg a demokratikus államok feláldozzák gazdaságukat, népeik jólétét, mert nem tesznek semmit a parancsuralmi államokkal szemben, mely őket meghajlásra készítené?

Elérkezett a pillanat, hogy az államok végül is együtt szervezzék meg közgazdaságuk közös biztonságát! A közgazdaság, éppen úgy mint a béke, oszthatatlan.

Hogy a népek jólétét biztosíthassuk és hogy egy újabb világgazdasági krízist elkerülhessünk, csupán egyes közös gazdasági intézkedések foganatosítására van szükség. Akkor be fog bizonyosodni, hogy nem a parancsuralmi államok a „biztosítottak a válság ellen”, amelyek utolsó mentőségüket a demokratikus világ gazdasági krízisében keresik.

Felhívás

Szövetségünk összes tagjaihoz!

A munkások és tisztviselők szakmai szervezetéről szóló új törvény intézkedése folytán a jelen helyi szakszervezetek át kell alakuljanak tartományi szakmai szervezetekké, minek folytán minden tartományban csak egy jogi személyiséggel rendelkező szakmai szervezet lesz a tartomány székhelyén és a tartományban lévő összes többi jelenlegi szakszervezetek fiókként fognak tovább működni. Munkástársaink tájékoztatása céljából közöljük, hogy ez a formai változás semmiben sem képez akadályt a munkásság szervezkedési akaratában. Semmiben sem fogja csorbítani a tagok eddig szerzett jogait az átalakulás után sem.

Tehát mindenki fizesse tagjárulékát, hogy jogait megőrizhesse.

A tartományi szakmai szervezetek („breasla“-k) megalakulása két hónapon

belül meg kell történnék. Szövetségünk központi vezetősége és titkárságai már megtették a kellő lépéseket, hogy a törvény követelményeinek eleget tegyenek és így a szervezett munkásság esetleg hátrányt ne szenvedjen.

Hangsúlyozni kívánjuk a törvény azon rendelkezését, hogy „breasla“-t (szakmai szervezetet) csak abban a tartományban lehet alakítani, ahol az illető szakma munkásainak legalább 10%-a tagja a szervezetnek. Éppen ezért minden munkástársunk tegye meg kötelességét, fejtse ki propagandát, irassanak be új tagokat, hogy a 10%-ot minden tartományban elérjük és a „breasla“-kat megalakíthassuk. Nyugodtságot, szervezeti munkát és bizalmat kérünk minden egyes tagunktól, hogy a munkásosztály közös érdekeit eredményesen szolgálhassuk.

A Központi Vezetőség

Törvény

a munkaszerződésekről szóló rendelet módosításáról

1. cikk. Az 1929 évi 36 számú munkaszerződésekről szóló törvény 49, 78 és 89 cikkeinek rendelkezései az alábbiak szerint módosulnak:

49. cikk. A munkaadó köteles még alkalmazottjának évente pihenési szabadságot engedélyezni a következő szabályok szerint:

Az ugyanazon vállalatnál eltöltött 1—3 évi szolgálattal bíró alkalmazott 7 napi szabadságban részesül.

3—5 évi szolgálattal 10 napi szabadságban

5—10 évi szolgálattal 14 napi szabadságban

E szolgálati időn felül minden további év után még egy nap szabadság jár, amely azonban semmi esetben sem haladhat meg 30 napot.

A fentebb megállapított szabadságok nem szállíthatók le, vagy nem törölhetők el a felek megegyezésével. E szabadságidők minimálisnak tekintendők.

A szabadságok azon ipari vagy kereskedelmi vállalatok által, amelyek legalább is 10 alkalmazottat foglalkoztatnak sorozatosan adandók, úgy, hogy a vállalat normális működése ne szenvedjen.

A szabadság egész idejére az alkalmazottnak az utolsó három hónapban kapott középbérrrel egyenlő díjazás jár az összes járulékokkal, a szabadság napjainak arányában.

A munkaadó köteles e cikkben foglalt szabadságokat alkalmazottainak engedélyezni, tekintett nélkül a létrejött javadalmazási rendszerre (időegységre, a munkáegységre a munka minőségére vagy mennyiségére...)

Az üzemben eltöltött szolgálati időnek számít az az idő, amelyet az alkalmazott ugyanazon vállalatnál töltött el, még akkor is ha a szerződés ideiglenesen megszüntetett volna a 74-ik cikk a, b és e bekezdéseiben felsorolt okok egyike miatt.

78. cikk. A határozatlan időre kötött egyéni munkaszerződés felmondható bármely fél akaratából azzal a kötelezettséggel, hogy előzetesen értesítse a másik felet a szerződéses kötelezettségek teljesítésének megszüntetése idejéről, kivéve ha az alkalmazott legalább 10 évi szolgálattal bír, amikor a felmondási idő 30 nap. Kivételt képeznek azon esetek amikor a jelen törvény másként intézkedik.

Az a fél amelyik az előző bekezdésekben foglalt felmondás jogával él, köteles a felmondás okát a másik féllel írásban közölni.

A munkaszerződés felmondásjoga gyakorlásában elkövetett visszaélés, a 82. cikkben foglalt javadalmazáson kívül, külön kártérítésre ad jogot.

89. cikk. A 49 és 50 cikkben foglalt rendelkezések a jelen fejezet alatti alkalmazottakra is alkalmazandók, a következő megkülönböztetésekkel:

A szabadságok a következőképpen váltakoznak: Az ugyanazon vállalatoknál 1—3 évi szolgálattal bíró alkalmazottak 10 napi szabadságban részesülnek.

Ugyanazok 3—5 évvel 14 napi szabadságban részesülnek.

Ugyanazok 5—10 évvel 21 nap szabadságban részesülnek.

Minden további év után a szabadság egy nappal növekszik anélkül, hogy együtt 30 napot tuhaladna.

E szabadságidők minimálisnak tekintendők.

Kelt Sinaia 1938 okt. 17-én

CAROL

Minisztertanácselnöke

Miron

Románia Pátriárkája

Munkügyi Miniszter

M. Ralea

Igazságügyi Miniszter
Victor Iamandi.

A munkügyi minisztérium kötelezővé teszi a munkásoknak a munkaközvetítő hivatalok útján történő alkalmazását. A munkügyi minisztérium elkészítette a munkaközvetítésnek újraszervezésére vonatkozó törvénytervezetet. A tervezet szerint minden tiznél több munkást foglalkoztató vállalat köteles munkásait csakis az állami munkáselhelyező hivatalok útján alkalmazni. Tanoncokat, tekintet nélkül a munkások számára, csakis az elhelyező hivatalok útján alkalmazhatnak a vállalatok. Kivételt képeznek a kötelező elhelyezés alól az igazgatóság személyzete és a cégtulajdonos rokonai. A törvénytervezetet megküldték az érdekelt szakszervezeteknek, miután a törvényhozó tanács elé terjesztik. Valószínű, hogy az új rendszer még október hónapban életbe lép.

ANGLIA. Az angol Szakszervezeti Szövetség most tartotta 70-ik kongresszusát, amelyen 650 delegátus 5 millió tagot képviselt. A jelentés szerint az elmúlt év nemcsak szervezeti, de anyagilag, a bérek emelése tekintetében is igen előnyös volt.

Az angol egészségügyi miniszter jelentése szerint a háború vége óta építkezés céljaira 1700 millió fontot fordítottak, amelyből 700 millió középítkezés. A munkáspárt gazdasági tanácsa megállapította, hogy 1936-ban a munkás jövedelmének kisebb hányadát költi lakbárra. Heti 3 font jövedelemnél a lakbár átlag 16 százalék.

SVÁJC. A svájci Szakszervezeti Szövetség legújabb jelentése szerint a taglétszám az 1936. évi 218.387-ről 222.381-re emelkedett. A tagok közül 22.933 női tag. A szakszervezeti tagok 16 szövetségben egyesülnek.

A reșiței vasmunkások nagygyűlése

A reșiței üzemek munkásai közötti kollektív szerződés folyó évi október 1-én járt le. A helyi szakszervezet vezetősége minden előkészületet megtett az új kollektív szerződés megkötésére. E célból szeptember hó 18-án rendkívüli közgyűlésre hívta össze a szervezett munkásságot.

Dacára, hogy a reșiței szakszervezet hatalmas nagy befogadóképességű terem felett rendelkezik, ez alkalommal mégis szűknek bizonyult a terem, úgy hogy a munkások nagy része a folyosókra és az udvarra szorult és a vezetőség hangerősítő igénybevételével nyújtott lehetőséget, hogy az összegyűlt munkásság teljes információt nyerjen a vezetőség és a bizalmiférfiak beszámolójáról és javaslatairól.

A közgyűlést Klein elnök szaktárs nyitotta meg, üdvözölte a megjelent tagokat, valamint a ferdinandi, bocșa-románi és az ocnade-fier-i munkások képviselőit. Felhívást intéz a munkássághoz, hogy legyen fegyelmezett és szolidáris ebben a nehéz és felelősségteljes időben, amikor Reșița egész munkásságának gazdasági és szociális helyzetének biztosításáról van szó, új kollektív szerződés útján. Majd előterjeszti a megszövegezett javaslatokat, amelyek főbb részeit alább közöljük:

1. A jelen munkabérek 15%-kal emelendők.
2. Olyan munkáknál, amelyek 5 méteren felüli magasságban végzendők, 20%-os pótdíj fizetendő.
3. Azon munkások részére, akik nem kapnak természetbeni lakást, a lakáspótlék 150%-emelendő.
4. A női vagy családfenntartó munkások évente 200 kw. díjmentes áramfogyasztásban részesüljenek.
5. A teljesített szolgálati idő után, valamint a vasárnapi szolgálat után járó kedvezmények vonatkoznak a munkásokra is.
6. A munkások a tanoncévek kitöltése után 5 munkakategóriába osztandók a szolgálati évek és 3 kategóriába a szakmai képességük szerint.
7. Munkáslakások építése és előlegnyújtás azok részére, akik saját házat akarnak építeni.
8. A pihenő szabadság megadása, valamint a fizetés után járó pótdíjak folyósítása mindazon munkások részére, akik szolgálati idejüket önhibájukon kívül kénytelenek voltak megsza-

kitani, de később szolgálatba visszatértek.

9. A szakszervezet által kijelölt bizottság részvételének elismerése az inasfelvételi vizsgákon.

10. Egy, a tüzfáradtárhoz, a fa minőségének és mennyiségének megvizsgálására a munkások részéről küldendő bizottság elismerése.

A közgyűlés elfogadta az előterjesztett javaslatokat és a tárgyaló bizottságba a következő szaktársakat választotta meg: Klein F., Lindner K., Bernau P., Mustețiu J., Gemmel M., Kratochwill R., Faragó K., Veigl K. és Popeț I.

Mustețiu szaktárs a szakszervezeti mozgalomnak az államéletben elfoglalt szerepköréről tart előadást. A küzdelmünk csak úgy nyer eredményes befejezést — mondja — ha szorosabban fűzzük sorainkat az összetartás jegyében. Reșița szervezett vasmunkásságának kezdeményezéséből indult ki a társadalom biztosítási törvény módosítása és az öregségi nyugdíj bevezetése, ami rövidesen meg fog teremtni. A szakszervezet közbenjárása az iskola ügyében szintén eredménnyel végződött.

Szakszervezetünk mozgalma során nem tesszünk különbséget, gazdasági és társadalmi téren a szakmában foglalkoztatottak között, mint ahogy a kapitalizmus sem tesz kivételt semmilyen nemzetiség között a munkaerő kihasználásában.

Majd a fiatalsághoz intéz lelkes felhívást, hogy a szakszervezeti mozgalomból minél nagyobb mértékben vegyék ki részüket a jelen és a jövőjük érdekében.

Lindner szaktárs német nyelven ismerteti a napirenden levő kérdéseket.

Klein szaktárs az igazgatósággal kötött egyezséget ismerteti, mely szerint sportcélokra 0,50%-ot vonnak le minden munkás fizetéséből. Ennek 60%-a a szervezeti sport-szekciót illeti és 40%-a az U. D. R. sport csapatát.

Klein szaktárs az inasfelvétel körüli kérdést ismerteti, ami széleskörű vitára ad alkalmat. Megállapítást nyert, hogy az utolsó inasfelvételnél 170-ből csak 58 volt reșiței. A gyűlés felhatalmazást ad a vezetőségnek, hogy a jövőben mindent kövessen el, hogy első sorban reșiței munkások gyermekei legyenek alkalmazva.

Klein elnök-szaktárs buzdító szavai után a gyűlést bezárja.

Szigeti János

Petroșeni csoportunk egyik oszlopos tagja, Szigeti János kovács, 40 éves korában baleset folytán szeptember hó 6-án elhalt.

Szigeti szaktársunk szeptember 6-án a petriai sodronyállomásnál ötödmagával dolgozott. Munkaközben egyik kerék lecsuszva a tengelyről, maga alá temette. Habár észrevette a veszélyt, kitérni nem birt a hely szűk volta miatt.

A temetésen, szeptember 8-án délután, az összes vasmunkások, bányamunkások, valamint a városi polgárság nagy számban vett részt. Szigeti szaktársunk ismerősei körében nagy tiszteletnek örvendett és így halála nagy részvétet váltott ki.

Az üzem alkalmazottai és munkásai koszorúval és 4000 lei koszorúmegváltással, a petriai műhely 1800 lei koszorúmegváltással és a vasas csoport 1000 lei koszorúmegváltással fejezték ki részvétüket az elvesztett baráttal és szaktárral szemben. Elhalt szaktársunk után özvegye és két leánygyermek maradt.

Alulírott Szigeti Jánosné ezúton is köszönetet mondok mindazoknak, akik a nagy gyászunkban férjem halála alkalmával részvétükkel, valamint a temetésen való megjelenésükkel igyekeztek fájdalmunkat enyhíteni.

Ezzel egyidejűleg köszönetet mondok az anyagi támogatásért a Vasas Szövetségnek az 5000 lei temetkezési segély és a fenti koszorúmegváltások címén hozzájuttatott összegeikért.

Özv. Szigeti Katalin.

A zsilvölgyi vasas szervezetek értekezlete

Szeptember hó 18-án a vasmunkások szervezetei értekezletet tartottak, amelyen megjelentek a lupenii, vulcani, aninoasai, petroșenii, loneai, petriai, crișenii és hunedoarai szervezetek küldöttei.

A fenti szervezetek küldöttei külön-külön részletesen beszámoltak a vállalatok vasmunkásainak helyzetéről.

A döntőbírósi határozat alapján kötött kollektív munkaszerződést részletes és alapos vita alá vették az értekezlet tagjai. Ez a szerződés csak a lakbérpótlék tekintetében hozott javulást, amennyiben azt havi 100 leiről 150 leire, 200 leiről 300 leire és 300 leiről 400 leire emelték. Némileg emelkedett a tüzfajárulék is a számosabb családtagu munkások részére.

A vulcani villamosüzemek és a petroșenii központi műhelyek munkásaira ez a kollektív szerződés már nem vonatkozik, ezek a munkások külön kollektív szerződést kell kössenek, az új szerződés megkötéséig pedig a régi munka- és fizetési feltételek érvényesek.

Petea szaktárs Aninoasáról arról számol be, hogy Aninoasán a betegség első 7 napjára járó fizetésre vonatkozó törvényt nem tartják be, amennyiben a vasárnapokat nem fizetik.

Gárbovean szaktárs, zsilvölgyi kerületi titkár, részletes beszámolót tart a szakszervezeti mozgalomról, a fizetések kérdéséről és a Társadalombiztosító kérdéséről. Többek között ismerteti, hogy a petroșenii kórház röntgenkészüléke elromlott és annak megjavítása céljából — minthogy a munkásság közös érdeke és egészsége forog kockán, — eljárt a Társadalombiztosító központjánál.

Az értekezlet tagjai azután megtárgyalták, milyen előkészítő intézkedésekre van szükség a jövőben kötendő kollektív szerződés érdekében. A hozott határozatok értelmében az összes zsilvölgyi szervezetek utasítást kaptak, hogy állítsák össze helységenként a drágasági arányszámok táblázatát és azt 8 napon belül a kerületi titkársághoz juttassák el.

A C. F. R. vasmunkások figyelmébe

A munkások, tisztviselők és kisiparosok szakmai szervezetének elismeréséről szóló új törvény alapján a C. F. R. vasmunkásai a vasipari szakmai szervezethez tartoznak.

Ennélfogva minden idetartozó C. F. R. munkás be kell lépjen a vasmunkások szakmai szervezetébe, amely célból egyénileg belépési nyilatkozatot kell kitölteni és aláírni. A szakmai szervezetek (breaslă) megalakulásáig, a belépés a vasmunkások szakszervezeteiben történik, vagy közvetlenül a Vas, Fém és Vegyipari Munkások Szövetségébe.

A Fővárosi C. F. R. vasmunkások beiratkozását az ideiglenesen megválasztott vezetőség intézi, amelynek rendelkezésére állnak a szükséges nyomtatványok, (belépési nyilatkozatot) a belépés alkalmával minden C. F. R.-ista vasmunkás egy heti, 10 lei járulékot fizet. A járulékon kívül, nem kell más díjat fizetni.

Tekintettel arra, hogy a szakmai szervezet megalakulására a törvény megköveteli, hogy a tartományban levő vasmunkások 10%-ka szervezettel legyen, szükséges hogy a C. F. R.-nél dolgozó vasmunkások tömegesen iratkozzanak be a vasasok megélvő szakszervezeteibe.

A magán és állami üzemek vasmunkásai közös egy-egybe tömörülve és egyesülve a szakmai szervezetek legmagasabb fórumában a vasas szövetségben, öntudatos erőfőgnak alkotni, amely erő az összes vasmunkások egyetemes érdekeit és az állam fejlődését fogja szolgálni és biztosítani.

Aki mélyeb értelemben fel tudja fogni a mai idöket, aki tisztában van azzal, hogy a munkás egyénileg semmit sem jelent már a létért való küzdelemben, aki fel tudja fogni hogy a társadalom a kollektívizmus irányában halad, az nem támaszthat kétséget hovatartozandósága felől, az tudja hogy egyesülni kell a szakmai szervezetekben és ezen át a Vasmunkások Szövetségében.

Ezentul csak a jogi személyiséget nyert szakmai szervezet védheti meg a munkások egyéni vagy kollektív jogait, köthet kollektív szerződéseket és jelölhet küldötteket a munka konfliktusok tárgyalására.

Az elismert szakmai szervezet jelöli ki megbízottakat akik követhetik a munkaügyi felügyelőket a munka ellenőrzés esetén.

A magán és állami üzemek vasmunkásai közös egy-egybe tömörülve és egyesülve a szakmai szervezetek legmagasabb fórumában a vasas szövetségben, öntudatos erőfőgnak alkotni, amely erő az összes vasmunkások egyetemes érdekeit és az állam fejlődését fogja szolgálni és biztosítani.

C. F. R. munkások! Lépjétek mindnyájan a szakmai szervezetbe, támogassátok fenntartás nélkül azt az ügyet, amely a ti ügyetek.

A szervezkedéssel és az ebben rejlő erővel magasabb életszínvonalat, jobb munkabéreket és munkafeltételeket fogtok kiküzdeni!

Minden C. F. R. munkás be a szakszervezetbe!

A Romániai Vas, Fém és Vegyipari Munkások Szövetsége.

Halottaink

Sajnálattal közöljük alant az utóbbi hónapokban elhalt szaktársaink neveit, kiknek hozzátartozói a következő segélyekben részesültek:

Bran Zaharie Andrei	Zárnești	Lei 3000
Czibula Viktor	Crișeni	" 5000
Vincu Ioan	Hunedoara	" 1200
Vád. Iui Siniko Ioan	"	" 1200
Poenar Gheorghe	"	" 1200
Simerian Gheorghe	"	" 1200
Stanciu Lazár	"	" 1200
Flegel István	"	" 1200
Farcaș Veta	"	" 800
Planicsek Péter	"	" 3000
Bodi István	Cluj	" 2000
Szigeti János	Petroșeni	" 5000
Hirt Lipót	Reșița	" 3000
Olar Petru	"	" 5000
Fleck Ferenc	"	" 5000
Svetli Sándor	"	" 3000
Maigard József	"	" 5000
Tóth István	"	" 2000
Steinbauer János	"	" 5000
Kindich János	"	" 5000

Az elhalt szaktársak emlékéért kegyelettel őrizi meg a szervezett vasmunkásság összessége.